

HOMENATGE REINA I DAMES 50 i 25 ANYS

PRESENTACIÓ

Reina i dames de Vila-real, Junta i Comissió de Festes, Corporació Municipal, senyores i senyors, bona vesprada.

Dins de la programació de festes de Sant Pasqual, hui hem gaudit d'un dels actes més emotius i plens de significat, l'ofrena floral al Sant i la tradicional foguera. Hui és la vespra del dia del patró, i a poques hores d'eixa gran festa, es percep perfectament la devoció que tots els veïns i veïnes de Vila-real sentim per Sant Pasqual. Han passat molts segles des que va viure entre nosaltres, però el respecte dels vila-realencs és el mateix que el d'aquells que van ser contemporanis del nostre patró. Sant Pasqual va connectar d'una manera intensa amb el poble, amb Vila-real, i especialment amb els més pobres, aquells a qui va dedicar bona part de la seua vida. La forta empremta que ens va deixar, a base d'inspirades paraules però també de fets, segueix ben viva hui en dia entre tots nosaltres.

Demà tindrem l'ocasió de seguir honorant-lo en el seu dia gran, però abans que arribe eixe moment, celebrem un altre homenatge també molt important. Hui honrem la valuosa tasca duta a terme cada any per les joves vila-realencques. Joves que, per un any, es converteixen en les màximes representants festives de la nostra ciutat, i que des d'eixe moment, passen a formar part per sempre de la nostra memòria col·lectiva. Enguany és el torn de la reina Carmen Rubert i les seues dames Tania Ripollés, Isabel González, Bárbara Martínez i Agata Martínez. Elles arrepleguen el testimoni de la cort de fa 25 anys, amb la reina Gisela Usó al front, i són també hereues del regnat festiu de fa 50 anys, presidit per Susana Pesudo en 1969.

Segur que tot i les diferències generacionals, hi ha records i sentiments que no canvien i que les representants de les tres corts, la de 2019, 1969 i 1994, podran compartir en finalitzar este acte.

Tal dia com hui, a més, m'agradaria posar en valor a un altre grup de joves. Les que ara fa 72 anys es van convertir en la primera cort festiva de Vila-real. Elles van obrir el camí que posteriorment ha sigut motiu d'orgull per a tantes i tantes centenars de joves de la nostra ciutat. Aquella cort festiva va comptar amb Carmen Rochera com a reina, la primera reina de Vila-real, i amb un total de vuit dames. No eren temps fàcils, ja que a banda de les penúries de postguerra, feia pocs mesos que la nostra ciutat havia viscut una de les seues pitjors gelades de la història. Una gelada que va llançar a perdre el camp i la taronja i fins i tot va impulsar a la ciutat a diversificar-se cap al món de la ceràmica.

En aquells temps complicats, este grup de joves vila-realenques van donar un poc més de llum i d'alegria a una societat que passava per moments difícils. Fins i tot els vestits es van haver de llogar a València, ja que ací no hi havia ni costum de cosir-los, ni temps per preparar-los, ni sobraven els diners. Vestides amb aquella indumentària, la cort acudia a la Plaça de Bous portàtil amb carretes tirades per cavalls i participava en aquell primer programa de festes. La seua sola presència va ser motiu d'il·lusions renovades per a tot un poble.

REINA I DAMES DE 1969

Més de 20 anys després, la tradició iniciada per Carmen Rochera seguia ben viva. En 1969, fa 50 anys, Susana Pesudo va ser designada reina. L'acompanyaven en el seu regnat les dames Ester Gil, Maria del Carmen Climent, Lolita Giménez, Lolita Pla, Conchita Calpe, Maria Dolores Fortuño, Maria Luisa Moner, Carmen Menero, Maruja Pons i Mercedes Clausell.

La reina Susana Pesudo tenia per aquella època 17 anys, estava estudiant Magisteri, i era molt esportista. Poc després de les festes, se'n va anar a viure a Barcelona, on va continuar vivint encara que mai va perdre els lligams amb la seua ciutat.

La reina i les 10 dames van viure amb gran intensitat la nit de la proclamació, un 9 de maig d'ara fa mig segle però que segur que encara continua fresc en la seua memòria. L'alcalde era Juan Vilanova i el mantenidor Nicolás Pérez, president de la Diputació. Al llarg d'aquelles festes, va gaudir de multitud d'actes, entre exhibicions vacunes, concursos, passacarrers i cavalcades, competicions esportives, i les tradicionals fogueres de la plaça Sant Pasqual. Quant a la música, el que més vos agradava en eixa època era Bruno Lomas o Tom Jones, i les festes de Vila-real tampoc es van quedar arrere quant a concerts. Ací hi van actuar Los Mustang, que amb les seues versió en espanyol de cançons dels Beatles i d'altres artistes, ajudaven a que els joves espanyols conegueren els artistes internacionals. D'ells són les conegudes versions de "San Francisco", "Obladi Obladá" o "El Mundo", entre altres. No va ser l'únic concert del que vau disfrutar la Cort de 1950. Los Brincos, un dels grups que més tornava boja a la joventut de l'època, va actuar també ací, amb èxits com "Un sorbito de Champán" o "Lola". No és la última vegada que ens han visitat: tant Los Mustang com Los Brincos han tornat a sonar a Vila-real en els últims anys, en una de les actuacions més esperades per generacions molt diverses: la de l'últim diumenge de festes. Un dels molts encerts de la Junta de Festes, amb èxit assegurat un any darrere l'altre.

Al ritme d'aquests artistes, la societat que vos envoltava canviava poc a poc. A Vila-real, el consistori adquiria el solar entre els carrers Vives i Pio XII, amb la intenció de conservar les velles muralles de la Torre Motxa. Uns quilòmetres més enllà, a Castelló, els vila-realencs que s'apropaven a comprar a les seues botigues van descobrir les que van ser les primeres escales mecàniques de la província, les dels magatzems de Simago, acabat d'inaugurar eixe any. I uns quants quilòmetres més lluny, quasi 400.000, l'home arribava a la Lluna. El

món canviava vertiginosament al vostre voltant encara que segurament, si per algo recordareu aquell any 1969 serà per sempre per ser el del vostre regnat.

REINA I DAMES DE 1994

I del 1969, passem a 1994. Homenatgem així a la cort de fa 25 anys, presidida per la reina Gisela Usó, a qui van acompanyar 10 dames. Noelia Bort, Pilar Pitarch, Yolanda Carda, Núria Llorens, Maria Jesús Prieto, Gema Gil, Núria Ortí, Nati Luna, Ana Maria Arnal i Carmina Moreno.

El 9 de maig, abans de començar les festes, va exposar en casa el vostre manifest. Els vestits de llauradora, la mantellina, els brodats... Tot estava tot llest per encetar les festes, i sols uns dies després, ja va poder lluir-los en la proclamació i imposició de bandes.

Va ser un 13 de maig en els salons del Jardí Alaska. Eixe "divendres 13" no va ser com els de les pel·lícules de por que duen eixe títol, no. Al contrari, va ser un divendres 13 de gran emoció per a vosaltres, que veieu com els vostres somnis de representar a Vila-real es feien realitat. En aquella ocasió, el professor de llatí i grec Juan Bautista Beltrán va ser el mantenidor de l'acte, amb Enrique Ayet com alcalde. Eixa mateixa nit, en acabar la imposició de bandes, les festes arrancaven amb energia i, sobre tot, amb molta música; la de Tom Bombadil i Siniestro Total. Grups espanyols de tots els estils van desfilar al llarg d'eixes festes i les de la Mare de Déu de Gràcia, amb noms com Celtas Cortos i Revólver. Un panorama cultural i musical en ebullició per al pop i el rock a tot Espanya i que, evidentment, es deixava notar en les festes de Sant Pasqual. Eixe any segur que també recordareu un altre esdeveniment mundial que va marcar el món de la música: el grup Nirvana deia adéu, amb la mort del seu líder. Cançons que de segur s'escoltaven a tots els pubs de Vila-real, i que després s'han convertit en clàssics.

Aquell any, el vostre any, a les festes de Sant Pasqual vam poder gaudir ja de dos nous relleus a la Reial Capella de la basílica. Dues obres que reflectien d'una banda al Sant Pasqual escriptor dialogant de teologia, i d'un altra, a Sant Pasqual exercint la caritat. Dos nous relleus del gran artista Llorenç Poy, Fill Predilecte de la ciutat, que veien la llum eixe any, i que tan bé van saber captar l'essència del nostre sant. Una essència marcada pel misticisme i el servei a Déu, i al mateix temps per una profunda humanitat que el connectava amb empatia i solidaritat amb tots els veïns de Vila-real que el pogueren necessitar. Dos trets que han fet d'ell una figura alhora universal i local, tan espiritual com conscient dels problemes reals de la gent de l'època.

També en eixes festes, es van restaurar uns altres emblemes de la ciutat, dos autèntiques referències dels gegants i cabuts: Pasqualet i Mari Gracieta, que van poder tornar a lluir pels carrers. Dos gegants que vam tornar a recuperar fa pocs anys, de la mà de Pasqual Batalla, El Trull i la Colla Gegantera, i que hui són indispensables per a les nostres festes, sempre acompanyats de Jaumet i Pinella.

En eixe any 94, el vostre any, Vila-real va tornar a mostrar una de les seues facetes més importants i que sempre ha caracteritzat els seues veïns: la solidaritat. Gràcies a la col·laboració entre Ajuntament, veïns i una associació iberoamericana, 31 xiquets colombians van poder disfrutar de les nostres festes de Sant Pasqual. Estaven a la Comunitat Valenciana en un programa d'ajuda des de feia uns mesos, i durant tres dies, diverses famílies de Vila-real els van acollir perquè gaudiren de les nostres celebracions.

Un caràcter obert i solidari que se segueix mantenint també en estes festes. Que tots els veïns i veïnes de Vila-real sapiem gaudir de les festes al mateix temps que les deixem obertes a forasters i visitants, compartint amb tots l'alegria i les tradicions que ens caracteritzen.

Moltes gràcies a la reina i dames de 1994 i 1969 per acudir a esta cita, i a la reina i cort d'enguany per la tasca duta a terme fins a hui, quan ens trobem a l'equador de les festes.

Susana, Gisela i Carmen, amb les dames de les vostres respectives corts, sou ja part fonamental de la nostra història. Membres destacades d'eixe gran exèrcit de somriures que conformen les 76 reines, tres d'elles infantils, i 622 dames majors i infantils de les nostres festes. La vostra ciutat, Vila-real, vos agraeix de cor l'aportació d'alegria, joventut i saber estar que heu fet a les nostres festes patronals.

Gràcies també a tots els presents per la seua assistència a este acte, i els esperem demà a tots vostés en el dia gran de Vila-real. Espere que el disfruten.